

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0406/2012

10.12.2012

BETÆNKNING

om byfornyelse som bidrag til økonomisk vækst inden for rammerne af EU's
samhørighedspolitik
(2011/2311(INI))

Regionaludviklingsudvalget

Ordfører: Andrea Cozzolino

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	9
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	12

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om byfornyelse som bidrag til økonomisk vækst inden for rammerne af EU's samhørighedspolitik (2011/2311(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 174 og 176 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der fastsætter målet om økonomisk, social og territorial samhørighed og definerer de finansielle strukturinstrumenter, der skal anvendes, samt bestemmer, at Den Europæiske Fond for Regionaludvikling skal bidrage til at udligne de største regionale skævheder i Unionen,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. marts 2010 om "Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" (COM(2010)2020),
- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om samhørighedspolitikens bidrag til opfyldelse af Lissabon-målsætningerne og Europa 2020-målene¹,
- der henviser til sin beslutning af 14. december 2010 om opnåelse af reel territorial, social og økonomisk samhørighed i EU – en afgørende forudsætning for global konkurrenceevne?²,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2010 om "Konklusionerne af den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: samhørighedspolitikens fremtid" (COM(2010)0642),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. november 2010 om "En dagsorden for nye kvalifikationer og job: et europæisk bidrag til fuld beskæftigelse" (COM(2010)0682),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2010 om "Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: En europæisk ramme for social og territorial samhørighed" (COM(2010)0758),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. januar 2011 om "Flagskibsinitiativet - Et ressourceeffektivt Europa under Europa 2020-strategien" (COM(2011)0021),
- der henviser til sin beslutning af 23. juni 2011 om status og fremtidige synergier med henblik på øget effektivitet mellem EFRU og andre strukturfonde³,
- der henviser til sin beslutning af 8. juni 2011 om BNP og mere – Måling af fremskridt i en verden i forandring⁴,

¹ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 120.

² EUT C 169 E af 15.6.2012, s. 29.

³ Vedtagne tekster P7_TA(2011)0286.

⁴ Vedtagne tekster P7_TA(2011)0264.

- der henviser til sin beslutning af 8. juni 2011 om investering i fremtiden: en ny flerårig finansiel ramme (FFR) for et konkurrencedygtigt, bæredygtigt og inklusivt Europa¹,
- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2011 om Kommissionens femte samhørighedsrapport og strategien for samhørighedspolitikken efter 2013²,
- der henviser til sin beslutning af 27. september 2011 om udnyttelsen af struktur- og samhørighedsfondene: erfaringer, der bør indgå i EU's fremtidige samhørighedspolitik³,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 14. marts 2012 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (COM(2011)0615),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 6. oktober 2011 om særlige bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 (COM(2011)0614),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 14. marts 2012 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 (COM(2011)0607),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 6. oktober 2011 om et EU-program for social udvikling og innovation (COM(2011)0609),
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse⁴,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2008 om en ny kultur for mobilitet i byer⁵,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om samhørighedspolitikken bymæssige dimension i den nye programmeringsperiode⁶,
- der henviser til sin beslutning af 23. april 2009 om en handlingsplan for mobilitet i byer⁷,
- der henviser til sin beslutning af 23. juni 2011 om dagsordenen for byerne i EU og dens

¹ Vedtagne tekster P7_TA(2011)0266.

² Vedtagne tekster P7_TA(2011)0316.

³ Vedtagne tekster P7_TA(2011)0403.

⁴ Vedtagne tekster P7_TA(2011)0495.

⁵ EUT C 294 E af 3.12.2009, s. 42.

⁶ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 73.

⁷ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 43.

fremtid i samhørighedspolitikken¹,

- der henviser til sin beslutning af 13. oktober 2005 om den urbane dimension i forbindelse med udvidelsen²,
 - der henviser til sin beslutning af 26. september 2006 om en temastrategi for bymiljøet³,
 - der henviser til Leipzigchartret om bæredygtige europæiske byer, der blev vedtaget på det uformelle ministermøde om byudvikling og territorial samhørighed i Leipzig den 24.-25. maj 2007,
 - der henviser til Toledoerklæringen om byudvikling, der blev vedtaget på det uformelle ministermøde i Toledo den 22. juni 2010,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0406/2012),
- A. der henviser til, at 80 % af de europæiske borgere lever i et bymiljø (dette tal er fortsat stigende på grund af den accelererende tilflytning til byerne fra landdistrikterne) og at det er i byerne, at virkningerne af den økonomiske krise hovedsagelig er koncentreret, og udfordringerne vedrørende modvirkning af klimaændringer, jobskabelse, velfærd og livskvalitet skal tages op;
- B. der henviser til, at byområder bør udarbejde planer på mellemlang og lang sigt inden for bæredygtig økonomisk, social og territorial samhørighed;
- C. der henviser til, at byerne udgør drivkraften bag økonomien, produktionen og beskæftigelsen og samtidig er det sted, hvor problemer som suburbanisering, arbejdsløshed og, mere generelt, social udstødelse, segregering og miljøforurening flourerer;
- D. der henviser til, at stærke byområder også har en positiv indflydelse på de omgivende landdistrikter, og at dette således kan medføre spredningseffekter;
- E. der henviser til, at det er nødvendigt at genoverveje konceptet ”byers yderzoner” for at ændre den nuværende tendens til ghettodannelse, der medfører social polarisering;
- F. der henviser til, at den igangværende forandring af bystrukturen i stigende omfang skaber forventninger og problemer, som vanskeligt kan imødegås ved hjælp af traditionelle offentlige tiltag og derfor kræver innovative og integrerede mekanismer for økonomisk, social og territorial samhørighed;
- G. der henviser til, at sociodemografiske ændringer i mange byer har bevirket, at befolkningen er flyttet fra boliger i ældre kvarterer til nye boligkomplekser i byernes periferi eller udkant eller simpelthen til nye byer i nærheden af storbyområder;

¹ Vedtagne tekster P7_TA(2011)0284.

² EUT C 233 E af 28.9.2006, s. 127.

³ EUT C 306 E af 15.12.2006, s. 182.

- H. der henviser til, at social ulighed er en udfordring i mange byområder, og at ulighed mellem forskellige kvarterer ofte skyldes uhensigtsmæssige boligpolitikker samt den omstændighed, at serviceudbuddet ofte er begrænset til mere velstående områder;
- I. der henviser til, at en tilbagevenden til traditionelle tiltag kan benyttes til at iværksætte en proces med forskellige former for eksperimenter og projekter inden for byplanlægning på grundlag af en nyfortolkning af foranstaltningerne vedrørende fysisk planlægning, samfundsbehovene og borgernes deltagelse;
1. konstaterer, at den lokale udviklingsmodel udgør et af omdrejningspunkterne for samhørighedspolitikken, fordi afgørende mobilitetsfaktorer tilskynder til udvælgelse af de bedste løsninger tættest på borgerne og fremmer gennemførelsen af fælles aktioner og mere sammenhængende og effektive foranstaltninger og dermed gør EU's interventioner mere synlige, særlig i de EU-regioner, der står over for de største udfordringer;
 2. opfordrer til en ny EU-reguleringsfase knyttet til en plan om at bevare og genskabe byområder, som – idet nærhedsprincippet respekteres – kan supplere det påkrævede retsgrundlag, definere fælles mellemsigtede og langsigtede mål og optimere brugen af samhørighedsfondene;
 3. efterlyser aktioner, der tilsigter at komplettere og sammenknytte allerede eksisterende bydele, herunder marginaliserede kvarterer, fremme en funktionel omlægning af forladte grunde og omdannede byområder, fremme attraktiviteten af de områder, hvor mennesker bor, ved hjælp af en dynamisk udviklingsproces, og sørge for, at områder af stor symbolsk eller historisk værdi, som har mistet deres oprindelige funktion og gradvis er blevet forsømt, leveres tilbage til samfundet, samtidig med at den kulturelle arv fremmes;
 4. anmoder om, at de kulturelle og økonomiske ressourcer bringes i omløb, og at byfornyelsens sociale bæredygtighed prioriteres højest, idet man således bidrager til social inddragelse og integration af sårbare og marginaliserede samfundsgrupper i byområder, med henblik på at udnytte hele udviklingspotentialet, under henvisning til, at revitalisering og renovering af byområder altid indebærer en risiko for udstødelse af de svageste befolkningsgrupper; understreger derfor nødvendigheden af at inddrage indbyggerne i en så tidlig fase som muligt;
 5. understreger den nøglerolle, som byområderne skal spille for at opnå de økonomiske, sociale og miljømæssige målsætninger som led i EU 2020-strategien, og understreger, at Unionen kun kan være globalt konkurrencedygtig, hvis samhørighedspolitikken fuldt ud udnytter alle regioners og byområders potentiale;
 6. efterlyser en integreret tilgang, som sammenkobler dels natur og miljø og dels historie og kultur, samfund og handel for at sikre udvikling af infrastruktur, forbedring af byområderne og vækst i den økonomiske struktur og fremme en blandet anvendelse af territoriet, som integrer boligbyggeri og erhvervsbygninger, fysiske infrastrukturer og immaterielle relationelle systemer;
 7. understreger, at dette kræver nye former for revitalisering og renovering af byområder, der fokuserer på samfundenes behov for at have offentlige områder, parker, fritidsfaciliteter, kultur og sport;

8. opfordrer til skabelse af en dynamik, som bygger på inddragelse af og partnerskaber med foreninger og borgere for at sikre den nødvendige sammenkobling mellem generelle politikker og specifikke territoriale aspekter, i hvilken forbindelse det er vigtigt at fremhæve det specifikke særpræg, identiteten, minderne og historien og styrke følelsen af at tilhøre et fællesskab og tilliden til institutionerne;
9. understreger, at renovering af byområder og økonomisk revitalisering er snævert forbundet, og at skabelse af attraktive områder kan være med til at fremme et økonomisk genopsving; påpeger, at dette kun kan opnås gennem renovering af byområder, som bygger på en ny tilgang, der kombinerer bestræbelser på at forebygge byforningelse, fremme udviklingen af trængende og marginaliserede områder, støtte økonomisk lokal vækst og jobskabelse, og som suppleres af sociale foranstaltninger;
10. efterlyser afgørende foranstaltninger til bekæmpelse af energiineffektivitet ved at gøre bygningerne mere funktionelle og opføre bedre udformede og beliggende boliger, herunder sociale boliger, og ved at begrænse overbelastning, forurening og støj fra transport på en sådan måde, at byerne bliver mere attraktive ud fra et miljømæssigt synspunkt;
11. understreger behovet for en strategi til bevarelse og sikring af de byområder og boliger i områder, der er klassificeret som værende under stor risiko for at blive ramt af jordskælv eller oversvømmelse;
12. påpeger, at det er nødvendigt at målrette brugen af midlerne for at sikre en integreret tilgang til de funktionsfejl, der er forbundet med den demografiske udvikling, befolkningens gradvise aldring og den koncentration i byerne, der skyldes migration; henleder opmærksomheden på det faktum, at strukturfondsprojekter kan hjælpe med at tilvejebringe løsninger på alvorlige problemer, og at de bør fokusere på mennesker og i særlig grad rette opmærksomheden mod underprivilegerede dele af samfundet, dvs. børn, unge, kvinder og ældre;
13. glæder sig over de skridt, der er taget med hensyn til at fremme oprettelse af netværk mellem byerne og udveksle erfaringer og bedste praksis; påpeger, at disse skridt bør styrkes yderligere og udvidet til også at omfatte funktionelle byområder; opfordrer med henblik herpå til en udvidelse af de eksisterende instrumenter og understreger samtidig, at eksisterende programmer og organer bør anvendes, inden der skabes nye strukturer;
14. glæder sig over, at mindst 5 % af EFRU-midlerne reserveres til integrerede aktioner til fordel for bæredygtig udvikling af byområder, som skal tildeles byer til forvaltning; understreger, at dette tal er et minimumsmål, og at denne procentdel bør anvendes til at støtte udviklingen i funktionelle byområder; opfordrer til, at der på de forskellige myndighedsniveauer gøres brug af nye instrumenter, såsom fællesskabsstyret lokal udvikling;
15. er modstander af stringens for så vidt angår anvendelsen af de oven for nævnte midler i forbindelse med gennemførelsen af integrerede territoriale investeringer; mener, at medlemsstaterne bør have mulighed for at gennemføre de integrerede aktioner til bæredygtig byudvikling gennem et særligt operationelt program eller en særlig prioritetsakse;

16. fremhæver, at det – selvom byområder kan bidrage afgørende som vækstcentre og – er nødvendigt at integrere de lokale udviklingsbehov, når der tages fat på problemerne i forstadsområderne og de tilstødende områder samt i landdistrikterne, for at fremme et konfliktfrit, komplementært og synergisk forhold og for at afhjælpe det gradvise tab af udkantsområder mellem landdistrikter og byer på grund af tendensen til at omdanne disse til byggegrunde, samtidig med at tilgængeligheden af offentlig service forbedres;
17. opfordrer til at forbedre den administrative kapacitet hos de lokale og regionale myndigheder og de økonomiske og social aktører – f.eks. gennem udvidet brug af teknisk bistand – for så vidt angår forvaltningen af strukturfondsmidlerne ved hjælp af en reel styring på flere niveauer, som garanterer den bedst mulige opnåelse af målsætningerne; anser det for afgørende, at der udvikles bæredygtige multifunktionelle netværker baseret på gode praksisser, og at de fremmes på en måde, der vil stimulere dannelsen af levende og integrerede by- og landpartnerskaber, som er baseret på de enkelte regioners behov;
18. understreger, at der bør skabes et netværkssamarbejde mellem EFRU-finansierede pilotprojekter vedrørende bæredygtig byudvikling og det nye flerårige program, Horisont 2020, for at garantere innovative løsninger og strategier, der kan efterlignes inden for renovering af byområder;
19. er overbevist om, at erfaringerne fra "borgmesteraftalen" kan være et godt udgangspunkt for yderligere fremskridt i opfyldelsen af målene i Europa 2020-strategien;
20. efterlyser en bæredygtig model for mobilitetsforvaltning, der er integreret i byplanlægningen, og som omfatter flere offentlige transportfaciliteter og systemiske logistiknetværker svarende til de behov, der er knyttet til varedistributionen i byerne, og under behørig hensyntagen til de behov, der er knyttet til behovene i forbindelse med bæredygtig transport;
21. er overbevist om, at affaldshåndtering er et overordentligt stort problem, der rækker ud over de rent tekniske aspekter, og som har indvirkning på sociale anliggender; opfordrer endvidere til, at foranstaltninger til sikring af vandforsynings- og rensningstjenester i byerne videreføres, eftersom dette gavner offentligheden og miljøet på samme tid;
22. understreger, at udbygningen af de grønne områder og byparkerne er særdeles værdifuld for naturarven og den kulturelle og historiske arv, bidrager til at regulere de negative virkninger af mikroklimaet, medfører et bedre energibudget og økonomiske besparelser, forbedrer bæredygtigheden og kvaliteten af bymiljøet og gør det muligt at opfylde de sociale og rekreative behov;
23. ønsker, at der ved udarbejdelsen af køreplaner for renovering af byområder navnlig lægges vægt på materialer og tekniske løsninger, som opfylder energibesparelsesnormerne i overensstemmelse med målene for EU's politikker;
24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Mere end to tredjedele af Europas befolkning bor i byområder. Byerne er stedet, hvor problemerne opstår, men også stedet, hvor det er muligt at finde løsninger. I byområderne findes der en frugtbar jord for videnskab og teknologi samt kultur og innovation. På den anden side er det også i byerne, at problemer såsom arbejdsløshed, forskelsbehandling og fattigdom koncentrerer og forstørres. Det er også her, at virkningerne af den økonomiske krise hovedsagelig er koncentreret, og udfordringerne vedrørende bekæmpelsen af klimaændringerne, jobskabelse, velfærd og livskvalitet skal tages op. Det bliver udviklingen af vores byer, som kommer til at bestemme fremtiden for den økonomiske, sociale og territoriale udvikling.

Som det understreges i Kommissionen nylige undersøgelse "Fremtidens byer. Udfordringer, ideer, veje frem", har de seneste årtiers ekspansion af byerne påvist en alvorlig situation for så vidt angår urbant og bygningsmæssigt forfald, som ofte er kommet til udtryk i manglende urbanisering og mangel på grundlæggende tjenesteydelser. EU-institutionerne skal derfor levere nye stimuli og passende instrumenter, som kan gøre det muligt at udtænke fremtidens byer. Samtidig skal byerne selv også være en aktiv del af planlægningen og gennemførelsen af EU-politikker og indgreb, som har umiddelbar effekt på udviklingen af byområderne: mobilitet i byer, energirigtig reovering af den overskydende boligmasse, etablering af nyt socialt boligbyggeri osv. Denne synergi skal skabes ved at fremme modeller for demokratisk deltagelse og ved at involvere borgerne i beslutningsprocesserne og derved bidrage til reel gennemførelse af det europæiske medborgerskab. Gennemførelsen af disse principper udgør desuden et afgørende element i håndteringen af det multikulturelle samfund, idet de kan styrke tilhørsforholdet til lokalsamfundet og tilliden til myndighederne og derved bidrage til bekæmpelsen af social udstødelse og gøre byerne mere sikre, åbne og tolerante.

Fremme af reovering og revitalisering af byområder, forstået som skabelse af rigdom og muligheder, udgør en af de vigtigste udfordringer, som EU skal levere svar på ved at styrke forbindelsen mellem by og udvikling samt mellem byområderne og områderne omkring disse. Byerne indeholder som sagt problemer som arbejdsløshed, forskelsbehandling og fattigdom i forstørret form. Den europæiske model for bæredygtig byudvikling er i fare. De demografiske forandringer ligger til grund for en række udfordringer, som f.eks. befolkningens aldring, nedgangen i indbyggertallet, kraftigt forekommende forstadsudvikling, som har forskellig karakter fra by til by. Europa befinder sig desuden ikke længere i en fase med konstant økonomisk vækst, og mange byer kæmper derfor med alvorlige trusler om stilstand og økonomisk tilbagegang. Som det ser ud i dag, er vores økonomier derfor ikke længere i stand til at sikre en passende beskæftigelsesgrad, og en stadig større del af befolkningen er enten udelukket fra arbejdsmarkedet eller tvunget til at finde dårligt lønnet beskæftigelse af lav kvalitet i servicesektoren. Dette øger ulighederne, mens den økonomiske krise i de rigeste samfund og byer endog forstærker polariseringen af indkomsten og de sociale skel.

Det er derfor nødvendigt at gentænke metoderne for byudvikling og fysisk planlægning for at gennemføre en social og økonomisk genopretning af byerne og således åbne op for en udveksling af viden om planlægningspraksisser og instrumenter, som er i stand til at berige miljø-, planlægnings-, handels-, transport- og trafikpolitikken gennem en blandet anvendelse af territoriet, som integrer fysiske infrastrukturer og immaterielle relationelle systemer.

I den forstand har støtte fra fællesskabsinitiativer som f.eks. Urban været af afgørende betydning, fordi de sammen med indgreb i de fysiske omgivelser har gjort det muligt at gennemføre foranstaltninger rettet mod social integration: en ny måde at tænke renovering af byområder på for så vidt angår instrumenter og mål, en ny integreret vision, så man kan komme ud over blot at lægge sociale, økonomiske, miljømæssige og infrastrukturelle foranstaltninger til hinanden uden sammenhæng, også gennem inddragelse af lokale partnere. Det er derfor vigtigt at fortsætte i denne retning og se byerne i deres helhed for at fremme en global tilgang til problemerne, komme videre end opdelingen i enkeltområder og omsider tilegne sig princippet om integration af de forskellige områder.

Gennem denne nye programmering af samhørighedspolitikken via denne strukturelle tilgang skal der udvikles lokalplanlægning, som prioriterer byfornyelsens sociale bæredygtighed højest, og som er bevidst om, at revitalisering og renovering af byområder altid indebærer en risiko for udstødelse af de svageste befolkningsgrupper. Samtidig skal der også udvikles redskaber til forøgelse af livskvaliteten gennem fremhævelse af de forskellige områders identitet, erindring og historie. For at sikre at disse målsætninger opfyldes i så høj grad som muligt, skal politikkerne sammenkobles med de specifikke territoriale aspekter ved at fremhæve deres specifikke særpræg og ressourcer. Konkurrenceevnen i den globale økonomi skal støttes af bæredygtige lokale økonomier, som forankrer grundlæggende kompetencer og ressourcer i den lokale økonomi og giver anledning til bred deltagelse og fornyelse. Til det formål vil det være hensigtsmæssigt at relancere og fremme tanken om fælles planlægning, fordi det netop er gennem udarbejdelsen af handlingsplaner og operative projekter, at mødet med foreninger, borgere og andre lokale aktører reelt sker, og her der kan skabes partnerskaber.

Der findes også en række emner, som er særligt følsomme, og som skal ydes særlig opmærksomhed. Blandt andet udgør forstædernes problemer, som på mange måder er rodfæstede, men som nu skærpes som følge af krisen, en krise for hele bystrukturen, og samtidig er det en af de største udfordringer for byerne og EU-institutionerne. Forstæderne skal gentænkes uden at anvende politiske top-down-metoder, som risikerer at møde stærk modstand, efter at utopien om store lejlighedskomplekser i det grønne har spillet fallit, da de blev til mareridtsagtige betonkaserne, som omgiver de historiske bykerner. Nøglen til en revitalisering af forstæderne ligger i stedet netop i en overvindelse af modsætningsforholdet til centrum: Hvis det lykkes at bringe byen ud i forstæderne, kan forstæderne blive omdrejningspunktet for en ny model for samfundsøkonomisk udvikling. På denne måde kan man afværge de begyndende processer med territorier, der adskilles, på grund af den sociale polarisering, som kan føre til udvikling af lukkede subkulturer, som kan udvise en fjendtlig holdning over for resten af samfundet.

I overensstemmelse med de vigtigste mål indeholdt i Leipzigchartret, Toledoerklæringen, den territoriale dagsorden for 2020 og den femte beretning om samhørighedspolitikken er det nødvendigt at gentage betydningen af at styrke den territoriale dimension i fremtidens samhørighedspolitik. De vigtigste mål i Europa 2020-strategien skal, for at de kan nås bedst muligt, gennemføres ved hjælp af en integreret, sammenhængende og global metode, som inddrager alle sektorer, myndighedsniveauer og territorier. For at virkeliggøre denne metode skal de faste koordinationsmekanismer suppleres med andre, fleksible mekanismer for at sikre dialogen og samarbejdet mellem de territoriale og administrative niveauer samt mellem de forskellige sektorer, der er interesseret i byudvikling.

Manglen på opmærksomhed omkring byområderne er en af de største svagheder, som har gjort, at Lissabonstrategien ikke har kunnet opfylde alle sine målsætninger for så vidt angår udvikling og udligning af skævhederne mellem regioner og territorier. Den lokale udviklingsmodel kan altså udgøre et af omdrejningspunkterne for den fremtidige samhørighedspolitik, eftersom den er i stand til at mobilisere afgørende faktorer, herunder lokalbefolkningens kompetencer og motivation, og opmuntre til udvælgelse af de bedste og mest sammenhængende, effektive og økonomisk bæredygtige løsninger. Der kan desuden skabes stor synlighed for EU-foranstaltninger gennem opfordringen til engagement og demokratisk og civil deltagelse i samhørighedspolitikens valg, også i områder af EU, som er stillet over for vanskeligere udfordringer, og som er stærkt truet af en euroskepticisme, der alt for ofte hænger sammen med racisme og fremmedhad. Der er behov for en gedigen udvikling af samhørighedspolitikken, som gennem større og bedre inddragelse af byområderne vil være i stand til ikke blot at forbedre resultaterne og de målsætninger, der søges opfyldt, men også skabe konsensus omkring EU-institutionerne og en europavenlig ånd, som kan overvinde de opløsningstendensers, som den økonomiske krise har styrket.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	27.11.2012
Resultat af den endelige afstemning	+ : 36 - : 0 0 : 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Victor Boştinaru, John Bufton, Salvatore Caronna, Nikos Chrysogelos, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Tomasz Piotr Poreba, Ewald Stadler, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Jan Březina, Andrea Cozzolino, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Lena Kolarska-Bobińska, Heide Rühle, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter